

Waar staat mijn bulldozer ?

Ik heb in de loop van de laatste 15 jaar geleerd, me aan te passen aan de hitte, de luchtvochtigheid en zelfs de muggen, in India. Maar het ontbreken van een behoorlijke internetverbinding nekt me echt, want daardoor loopt heel mijn planning in het honderd. Zoals elk jaar maakte ik mijn 'to do' lijst op voor ik wegging uit België. Het eerste deel van mijn verblijf ging op aan pogingen om telkens weer aan te sluiten op internet. Wat later werd het zelfs dagenlang totaal onmogelijk om verbinding te krijgen. Onze staf moest voortdurend bellen naar onze internet provider, BSNL. Op een dag liet BSNL ons weten dat de kabel door wegenwerken was doorgesneden. Ze wilden dat wij met onze eigen werklui ter plaatse zouden gaan graven om de gebroken kabel bloot te leggen.

Toen wij aankwamen bij de plek van het euvel, stond daar een groep personeelsleden van BSNL in de schaduw van een boom op ons te wachten. We startten meteen te graven, waarbij we hun instructies volgden, maar van de kabel was geen spoor te vinden. Een uur later werd me gezegd dat ze hadden gebeld om een bulldozer te vragen om naar de precieze plek te graven. We moesten gewoon 5 minuten wachten. 10 minuten gingen voorbij zonder dat er een tractor te zien was. Toen bleek dat de bestuurder van de tractor gaan lunchen en niet meer wou komen. Daarop verzochten ze de wegenwerkers om hun eigen bulldozer langs te sturen. Ook daar zeiden ze dat ze over 5 minuten zouden komen, maar na 30 minuten wachten zagen we nog niets komen. Het was wel duidelijk dat het niet zou lukken zonder bulldozer.

Hoe moesten we dit oplossen ? We verspilten daar twee uur zonder dat er wat gebeurde. Ik besloot, weg te gaan. Onderweg naar de Sint-Antoniusschool zagen we de bulldozer en enkele wegenwerkers langs de weg staan. Ik stapte uit en sprak hen aan om onze wanhopige toestand duidelijk te maken. De aannemer had medelijden met me en breed glimlachend stuurde hij meteen iemand met de tractor om het werk te gaan voltooien. Dit verhaal liep dus gelukkig goed af. Het illustreert hoe dingen in India kunnen vast komen te zitten of juist opgelost raken. Niets is hier echt eenvoudig, zelfs de kleinste handeling kan een heel avontuur worden...

Marc Valentin

« Feeder Separation »

De nood aan energievoorzieningen neemt toe op het Indiase platteland. Om betere voorzieningen en een betrouwbaardere levering te verzekeren startte de Centrale Overheid een programma op, dat « Feeder Separation » heet. Het hoofdelement daarvan is de scheiding van feeders voor huishoudens en voor landbouw, door de bevoorrading van huishoudelijke en niet-agrarische gebruikers fysiek van elkaar te scheiden en te laten verlopen via aparte hoogspanningsleidingen. Dit veronderstelt het oprichten van nieuwe hoogspanningslijnen en heroriëntering van bestaande lijnen, evenals de installatie van een nieuw transformatoren-distributiesysteem. De energievoorziening voor gezinnen zal 18 uur per dag werken, en die voor landbouw slechts 8 uur.

In mei heeft de leverancier het dorp *Dugawar* verbonden met domestic feeders, maar niet onze school. Om hoogspanning van het dorp naar onze schoolcampus te brengen, moesten drie elektriciteitspalen geplaatst worden. De school tekende meteen protest aan en diende een klacht in bij de hogere overheden, want in tegenstelling tot de meeste dorpingen, die elektriciteit stelen van de bovengrondse kabels, betaalt de *Sint-Antoniusschool* zijn rekeningen altijd stipt ! Er werd een onderzoek gedaan en er werd ons meegedeeld dat ze ons zouden aansluiten op het nieuwe netwerk, maar er gebeurde niets.

Dat was dus de situatie in juli : nauwelijks enige openbare energievoorziening ! De energie van onze zonnepanelen was na een paar uur telkens opgebruikt en natuurlijk konden we de generator niet dag en nacht voor de hele campus laten werken. We moesten dringend iets ondernemen. Veel ouders kwamen klagen dat hun kinderen last hadden van de warmte omdat de ventilatoren niet werkten.

We gingen praten met de hogere overheden en met plaatselijke ingenieurs om te trachten hen ervan te overtuigen dat het onaanvaardbaar was, 1.800 kinderen hele dagen in klaslokalen te laten zitten waar nauwelijks stroom was.

Na een week werd het project goedgekeurd, maar de volgende stap was de installatie, en die liep niet van een leien dakje... Op een ochtend kwamen de werknemers die daaraan werkten met de handen in het haar bij ons op kantoor vragen wat ze moesten doen, want de dorpingen stonden niet toe dat ze de hoogspanningslijn voor hun huizen zouden laten lopen. Op een andere dag kwam er een groep inspecteurs van het departement bosbeheer aanzetten, die

Er moesten nieuwe elektriciteitspalen geplaatst worden bij de weg naar onze *Sint-Antoniusschool*.

Zoals altijd trekt een ongewone activiteit of gebeurtenis op de weg veel kijkklustigen.

dreigden met een rechtszaak tegen de school omdat er langs de weg een boom was geveld. We namen contact op met de plaatselijke politie en uiteindelijk behandelden zij alle bezwaren tegen de nieuwe elektriciteitslijn, en hebben ze de kabel ook geïsoleerd om de dorpingen gerust te stellen. Een paar dagen later werd er ook een nieuwe transformator geplaatst. Hopelijk zal onze elektriciteitsvoorziening voortaan dus betrouwbaarder zijn !

Op illegale wijze elektriciteit aftappen door een haak aan de kabel vast te hechten is in In-

dia een vaak voorkomende en zeer gevaarlijke praktijk. Men doet nauwelijks moeite om het te verbergen. De methode is heel eenvoudig : zoek de bovengrondse dichtstbijzijnde elektriciteitsleiding, gooi er een metalen haak over, en verbind je huis met de haak door middel van een elektriciteitsdraad. Velen hebben hier geen wettelijke aansluiting en komen zo op illegale wijze aan elektriciteit. Er wordt een enorme hoeveelheid elektriciteit gestolen. India heeft een chronisch gebrek aan stroom en de elektriciteitsmaatschappijen die de staat beheert zijn op de rand van het bankroet. Vermoedelijk wordt de volgende ingreep van de overheid het isoleren van al die leidingen, om de diefstal te doen stoppen.

Behalve in de installatie van de nieuwe elektriciteitsleiding hebben we ook geïnvesteerd in een nieuwe generator die ons helpt de elektriciteitsvoorziening op onze grote campus efficiënter te regelen.

De School van Rahrai

De kinderen groeien flink, en de grootste zijn heel enthousiast over het computerlabo dat we vorig jaar hebben geïnstalleerd. Ze leren nu massa's nieuwe dingen. De computers kunnen goed tegen de hitte en werken prima. Tot nu toe is het dus een groot succes. Gelukkig zijn de kinderen ook heel zorgzaam en gebruiken ze de toestellen op de juiste manier.

De Sint-Antoniusschool in Rahrai zal voor het schooljaar 2020-21 meer klaslokalen nodig hebben. We zijn dus van plan om het geraamte voor de tweede verdieping klaar te hebben tegen mei 2020 en daarna, naar behoefte, de klaslokalen af te werken.

De werken vorderen goed, aan de tweede helft van de tweede verdieping wordt midden oktober begonnen.

Verbazend, hoe enthousiast de leerlingen de Wetenschapsexpo voorbereiden !

De bouwwerken zijn begonnen in mei, tijdens de schoolvakantie. De afwerking van de dakwerken voor dit gedeelte is gepland voor de eerste week van oktober.

Wetenschapsexpo

In India verdelen scholen hun leerlingen in vier 'huizen', (een blauw, een groen, een rood en een geel huis) voor buitenschoolse activiteiten. Alle leeftijden door elkaar. Elk huis heeft zijn eigen leider, die wordt verkozen door de leden.

Alle buitenschoolse activiteiten zoals sport, kunst enz. die plaatsvinden tijdens het schooljaar worden ingericht met het oog op competitie. De bedoeling is, hiermee een gezonde competitiegeest op te wekken en te zorgen dat de leerlinge het beste uit zichzelf halen.

Elk jaar in augustus wordt een schoolexpo-competitie gehouden. De leraars en de leiders van de huizen kiezen samen het jaarthema. Dit jaar was het thema Pollutie en klimaatopwarming. Er werden een heleboel discussies en debatten tussen de leerlingen georganiseerd en ze werkten allemaal samen in groepen en bouwden vele maquettes en modellen enz, allemaal gebaseerd op het gekozen thema.

In stedelijke omgevingen is de meeste vervuiling door emissies afkomstig van voertuigen en industrie, terwijl de meeste milieuvervuiling op het platteland wordt veroorzaakt door het verbranden van biomassa om te koken en woningen te verwarmen. In de herfst- en wintermaanden veroorzaakt het massaal afbranden

van gewasrestanten op landbouwgronden (een goedkoop alternatief voor mechanisch ploegen) zeer veel rook-, smog- en fijnstofvervuiling.

Minstens 140 miljoen mensen ademen lucht in die 10 maal of meer vervuילend is dan de veiligheidsnorm van de Wereld Gezondheids Organisatie en 13 van de 20 steden in de wereld met de hoogste jaarlijkse luchtvervuilingsgraad liggen in India.

